

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/73/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615201113
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5615201113.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocneným zástupcom TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej V. N., I. XX. X. XXXX, G. Z. X., B. X. XXX, Y. W., o zaplatenie 2320,39 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 1557,86 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,97 eura a úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1451,52 eura od 5. 11. 2012 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalobcovi s a p r i z n á v a náhrada trov konania vo výške 47,26 eura a náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 127,19 eura, ktoré je žalovaná povinná zaplatiť splnomocnenému zástupcovi žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 16. 2. 2015, sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia 2320,39 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 74,27 eura, vyčísleným za obdobie od 11. 3. 2011 do 14. 11. 2012 a úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2320,39 eura od 5. 11. 2012 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania V žalobe uviedol, že žalovanú pohľadávku nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej, so M. M., a. s. dňa 27. 9. 2012. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 12. 2. 2009 zmluvu číslo 334301807, na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Zmluva spíňa všetky náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala žalovaná suma 3760,39 eura a pozostávala z istiny vo výške 3183,55 eura, úrokov vo výške 284,28 eura, úrokov z omeškania vo výške 259,67 eura a ostatného príslušenstva vo výške 32,89 eura. V konaní si uplatnil splátky úveru splatné od 10. 3. 2011 do 10. 1. 2015, t. j. spolu 47 splátok, pričom splátky pôvodne splatné od 10. 11. 2012 do 10. 1. 2015 sa stali splatnými dňa 4. 11. 2012, kedy vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Úrok z omeškania vo výške 74,27 eura vyčísli v sadzbe 8,75 % zo splátok splatných v období od 10. 3. 2011 do 10. 10. 2012, odo dňa nasledujúceho po splatnosti splátky, t. j. od 11. 3. 2011 do 11. 10. 2012, vždy do 4. 11. 2012, a to zo sumy 49,37 eura.

V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 3. 8. 2015, žalobca uviedol, že pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovanou zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 2550 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť, spolu s úrokom vo výške 9,80 % ročne. Súčasne sa zaviazala zaplatiť poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eura mesačne a spracovateľský poplatok vo výške 72,99 eura

mesačne. Splátky boli splatné vždy k 10. dňu v mesiaci, počnúc od 10. 3. 2009, s konečnou splatnosťou úveru dňa 10. 1. 2015, a to vo výške 49,37 eura. Žalovaná uhradila na poskytnutý úver 270,47 eura, naposledy dňa 10. 6. 2009.

Žalovaná sa k podanej žalobe nevyjadрила.

Na súdnom pojednávaní právny zástupca žalobcu na podanej žalobe trval.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti žalobcu a žalovanej, ktorým bolo predvolanie na súdne pojednávanie riadne a včas doručené. Žalobca a žalovaná svoju neúčasť na súdnom pojednávaní neospravedlnili včas a dôležitými dôvodmi. Súd preto vo veci konal a rozhodol v ich neprítomnosti, prihliadajúc na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi, a to zmluvou o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, formulárom o zmluvných podmienkach, zmluvou o postúpení pohľadávok číslo 1175/2012/CE, vrátane prílohy k zmluve, oznámením o postúpení pohľadávky, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, pokusom o zmier, všeobecnými obchodnými podmienkami M. M., a. s., prehľadom transakcií na účte žalovanej, amortizačnou tabuľkou, zistiť nasledovný skutkový stav:

M. M., a. s. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 12. 2. 2009 zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, v ktorej si dojednali poskytnutie úveru vo výške 2550 eur. Žalovaná sa zaviazala splatiť poskytnutý úver v splátkach vo výške 49,37 eura, splatných vždy k 10. dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc od 10. 3. 2009, s konečnou splatnosťou úveru 10. 1. 2015. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť veriteľovi aj úrok o výške 9,80 % ročne, spracovateľský poplatok vo výške 72,99 eura a poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eura mesačne. Ročná percentuálne miera nákladov predstavovala 13,38 %, priemerná hodnota RPMN 17,05 %. Podľa prehľadu transakcií na účte žalovaná čerpala úver dňa 12. 2. 2009 vo výške 2477,09 eura, t. j. po odpočítaní poplatku za spracovanie úveru vo výške 72,99 eura. Podľa čl. 7.6.1 písm. a) všeobecných obchodných podmienok M. M., a. s., ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo ak je klient v omeškaní splatením jednej splátky, istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti.

M. M., a. s. ako postupca a žalobca ako postupník uzatvorili dňa 27. 9. 2012 zmluvu o postúpení pohľadávok číslo 1175/2012/CE, predmetom ktorej bolo, okrem iného aj postúpenie pohľadávky voči žalovanej v celkovej výške 3760,39 eura, z toho istina 3183,55 eura. M. M., a. s. oznámila postúpenie žalovanej pohľadávky na žalobcu žalovanej dňa 16. 10. 2012.

Žalobca dňa 16. 10. 2012 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 16. 10. 2012 a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 3924,89 eura, do 31. 10. 2012. Pokusom o zmier zo dňa 27. 1. 2015 vyzval žalobca žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 4944,85 eura, do 30. 1. 2015.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v ods. 2 neustanovuje inak.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o SÚ“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona o SÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, účinného do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba S. H.Y. Z. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko v časti, uvedenej vo výroku rozsudku, mal preukázanú jej dôvodnosť. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že M. M., a. s. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 12. 2. 2009 zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej bol poskytnutý žalovanej úver v celkovej výške 2550 eur, ktorý sa zaviazala splatiť, spolu s dojednaným úrokom, v 71 mesačných splátkach po 49,37 eura, s konečnou splatnosťou úveru k 10. 1. 2015. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, jednalo sa o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Uzavretá zmluva obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti. Žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 16. 10. 2012 a vyzval žalovanú na úhradu nesplatených častí úveru do 31. 10. 2012. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v konaní mal súd preukázanú zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorú žalobca uzavrel so M. M., a. s. dňa 27. 9. 2012. Žalobca si v konaní uplatnil nárok na zaplatenie splátok úveru splatných od 10. 3. 2011 do 10. 1. 2015. Podľa zákonného ustanovenia § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, je súd povinný od 1. 5. 2014 ex offio prihliadať na oslabenie nároku predávajúceho

voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania. Súd preto, vzhľadom na skutočnosť, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol spotrebiteľský právny vzťah, skúmal možnosť premlčania žalovaného nároku a k tomuto prihladol pri rozhodovaní. Nakoľko medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol spotrebiteľský právny vzťah, v zmysle ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, sa dĺžka premlčacej doby spravuje občianskoprávnymi predpismi, teda je trojročná. Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 16. 2. 2015, v čase podania žaloby už boli premlčané uplatnené splátky splatné od 10. 3. 2011 do 10. 2. 2012, spolu 12 splátok po 49,37 eura. Preto súd žalobu v časti premlčaných splátok, t. j. vo výške 592,44 eura, zamietol. Keďže povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok, súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1557,86 eura, pozostávajúcu z nezaplatených splátok úveru splatných od 10. 3. 2012 do 10. 10. 2012, t. j. do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, spolu 8 splátok po 49,37 eura, čo činí 394,96 eura a istiny zo splátok splatných od 10. 11. 2012 do konečnej splatnosti úveru, t. j. do 10. 1. 2015, ktorá sa stala splatnou v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, a ktorej výška, podľa amortizačnej tabuľky, predloženej žalobcom, činí 1162,90 eura. Súd žalobu v časti úroku zo splátok, ktoré sa stali splatnými v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. zo splátok splatných od 10. 11. 2012 do 10. 1. 2015, spolu vo výške 170,09 eura, zamietol, nakoľko zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky (čo konštatoval aj Krajský súd v Žiline napr. v rozsudku zo dňa 19. 11. 2013, č. k. 5Co/165/2013-148, v rozsudku zo dňa 20. 11. 2014, sp. zn. 9Co/862/2014, v rozsudku zo dňa 26. 3. 2015, sp. zn. 9Co/138/2015). Preto žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie zmluvných úrokov zo splátok úveru, ktoré sa stali splatnými v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. za obdobie po splatnosti úveru.

Keďže žalovaná sa dostala s plnením svojho peňažného záväzku do omeškania, vzniklo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania, a to vo výške úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov. Súd preto priznal žalobcovi právo na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,97 eura, vyčísleného v sadzbe 8,75 % ročne, ktorý nebol v rozpore s výškou úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, a to z jednotlivých nepremičaných splátok, t. j. zo splátok splatných od 10. 3. 2012 do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. do 10. 10. 2012, vždy odo dňa nasledujúceho po splatnosti splátky, do 4. 11. 2012, t. j. tak, ako si to uplatnil žalobca v žalobe, avšak vždy len z časti splátky pripadajúcej na istinu, nakoľko úrok z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky nie je možné priznať z úroku, t. j. u príslušenstva pohľadávky (Občiansky zákonník neumožňuje priznať príslušenstvo - úroky z omeškania z príslušenstva - úrokov). Úrok z omeškania potom predstavuje od 11. 3. 2012 do 4. 11. 2012 zo sumy 34,83 eura 1,99 eura, od 11. 4. 2012 do 4. 11. 2012 zo sumy 35,18 eura 1,75 eura, od 11. 5. 2012 do 4. 11. 2012 zo sumy 35,53 eura 1,51 eura, od 11. 6. 2012 do 4. 11. 2012 zo sumy 35,89 eura 1,26 eura, od 11. 7. 2012 do 4. 11. 2012 zo sumy 36,25 eura 1,01 eura, od 11. 8. 2012 do 4. 11. 2012 zo sumy 36,61 eura 0,75 eura, od 11. 9. 2012 do 4. 11. 2012 zo sumy 36,98 eura 0,48 eura a od 11. 10. 2012 do 4. 11. 2012 zo sumy 37,35 eura 0,22 eura. Taktiež súd priznal žalobcovi úrok z omeškania od 5. 11. 2012 do zaplatenia, avšak len zo sumy dlžnej istiny, t. j. zo sumy splátok úveru splatných od 10. 3. 2012 do 10. 10. 2012, čo činí 288,62 eura a zo splátok splatných od 10. 11. 2012 do 10. 1. 2015, t. j. 1162,90 eura, spolu zo sumy 1451,52 eura. V zostávajúcej časti úroku z omeškania súd podanú žalobu zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd v konaní úspešnejšiemu žalobcovi priznal pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 1557,86 eura, čo činí 67 %, jeho neúspech 762,53 eura, čo činí 33 %. pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavoval 34 % (67 % - 33 %). Súd preto priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 34 % zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania v sume 139 eur, čo činí 47,26 eura a náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách

advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov vo výške 34 % z celkových trov právneho zastúpenia v sume 374,09 eura, čo činí 127,19 eura, a to tarifnú odmenu za 3 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby na súd a účasť na súdnom pojednávaní dňa 30. 9. 2015 po 91,29 eura (§ 13a ods. 1 písm. a), c), d) citovanej vyhlášky v spojení s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky), režijný paušál za 3 úkony právnej služby vykonané v roku 2015 po 8,39 eura (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky), náhradu cestovných výdavkov za účasť na súdnom pojednávaní dňa 30. 9. 2015 prostriedkom verejnej hromadnej dopravy (vlakom) na trase Košice - Liptovský Mikuláš a späť (súd nepriznal žalobcovi náhradu cestovných výdavkov pri použití motorového vozidla substitučného právneho zástupcu, nakoľko mal preukázané, že poverená advokátska koncipientka cestovala na súdne pojednávanie vlakom, keďže uvedenú skutočnosť ako dôvod pre neskorší príchod na súdne pojednávanie súdu sama telefonicky oznámila, o čom aj bol spísaný úradný záznam a v dôsledku čoho došlo aj k neskoršiemu začatiu súdneho pojednávania), vo výške 2 x 7,62 eura (§ 15 písm. a) citovanej vyhlášky) a DPH 20 % z tarifnej odmeny a režijného paušálu, t. j. zo sumy 299,04 eura, čo činí 59,81 eura. Nakoľko žalobca bol v konaní zastúpený splnomocneným zástupcom, ktorý je advokátom, súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť náhradu trov konania k rukám splnomocneného zástupcu žalobcu. Súd nepriznal žalobcovi tarifnú odmenu a k tomu prislúchajúci režijný paušál za vyjadrenie zo dňa 28. 7. 2015, nakoľko na podanie uvedeného vyjadrenia žalobca súdom vyzvaný nebol a učinil tak z vlastnej iniciatívy. Navyše, už samotná žaloba má obsahovať všetky relevantné skutkové tvrdenia na posúdenie dôvodnosti žalovaného nároku. Preto uvedené trovy konania nepredstavujú účelne vynaložené trovy konania. Súd nepriznal žalobcovi ani náhradu za stratu času, nakoľko cesta na súdne pojednávanie nebola vykonaná advokátom, ale advokátskym koncipientom, ktorý je zamestnancom advokáta. Advokátsky koncipient teda pri ceste na súdne pojednávanie plní svoje pracovné povinnosti v rámci pracovnej cesty, na ktorú bol ako zamestnanec vyslaný. Advokátovi prislúcha náhrada za stratu času v zmysle § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky preto, že počas cesty nemôže vykonávať iné povinnosti. Počas cesty advokátskeho koncipienta na súdne pojednávanie však advokátovi ako jeho zamestnávateľovi strata času nevzniká.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.